

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifidelium

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

Septima petitio

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

In e obfari
 and a q in ho
 d in laudat
 lipo in hinc
 faling si quid
 habet ad nos
 fuis fructu
 in ino dicit
 obfari in ino
 dicit in nos
 in ino dicit
 lo noli pte
 ad in fuis
 ino dicit

Dequitur. Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Hoc signanter addit. quod alias non fieri remissio peccatorum: sicut clare in euangelio patrybi christus dicit. Cum stabis ad orandum: dimittite si quid habetis aduersus aliquem. ut pater vester celestis dimittat vobis peccata vestra. Unde beatus Bernardus. Si vis ut tibi peccata dimittantur. omnis rancor et indignatio a corde tuo euellatur. Sciendum quod secundum Henricum de firmaria in lesione qua quis leditur ab aliquo est duo considerare. videlicet ipsam culpam que ex lesione incurritur: et illam solum deus remittit. Et etiam rancorem quem quis concipit contra illum qui ipsum lesit. et illum tenemur dimittere si velimus nobis a deo dimitti. Quia alias quis peteret contra seipsum. scilicet quod deus sibi non ignosceret: sicut ipse alijs non vult ignoscere. Unde Cyprianus dicit. Nulla est tibi accusatio in die iudicii cum secundum tuam propriam sententiam iudicaris: et hoc quod alijs feceris: tibi ipsi patiaris. **¶** Queritur utrum peccatores possunt vel debent hoc dicere: sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: cum tamen adhuc stant in rancore contra proximum. nec sibi indulserunt: nec indulgere intendunt. Videtur quod non: quia mentiuntur: et mentiendo peccant. ergo non debent dicere illa verba. sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Dicendum quod peccatores dicere debent. nec mentiuntur. quod hec oratio est comunis. Et licet non habeat veritatem ex parte eorum: tamen habet veritatem ex parte ecclesie in persona cui dicitur. Unde dicit beatus Thomas secunda secunda questione. 83. Dicere non cessent imo plura valet dicere quod obmittere.

¶ Sexta petitio.
Anenos inducas in temptationes. Hec est sexta petitio in qua petimus preseruari a futuris malis

et a peccatis. sicut antea in quinta petitione petimus indulgeri nobis preterita mala et peccata: sic hic in sexta petimus preseruari a futuris malis et peccatis. Sciendum autem quod in hac petitione non petimus ut simpliciter non temptemur: sed ne inducamur in temptationem. Ille enim inducitur in temptationem qui superat et capit: sicut piscis in reti. Christus enim fuit temptatus. sed non in temptationem ductus. Unde beatus Thomas dicit. Non ei petimus: ut non temptemur quia temptari non est malum. sed magis elad virtutis exercitium quam virilitatis resistit. Unde et Augustinus. Temptatio cui resistit non est peccatum. sed magis causa exercende virtutis. **¶** Sciendum etiam quod necessarium est quod temptemur. quod magna pars meritoorum nostrorum consistit in sustinendo tribulationes et in vincendo temptationes. quod alias operaz exercitia bona modica sunt. Unde Augustinus. Nullus hominum est tanta iusticia perditus: cui non sit necessaria tribulationis temptatio ad proficiendum. Unde Bernardus. Quotiens resisteris: totiens coronaberis. Permittunt enim super nos temptationes a deo: ut temptati resistamus. resistendo vincamus. vincendo mereamur vitam eternam. Unde Hieronymus in epistola. Quis secunda sine certamine coronatus est. Unde Augustinus. Si nullus esset hostis: nulla esset pugna. Si nulla pugna: nulla victoria. Si nulla victoria nulla corona. quod secundum apostolum. Nullus coronabit nisi qui legitime certauerit.

¶ Septima petitio.
Libera nos a malo. Hec est septima petitio et vltima illius nostre dñice orationis. in qua petimus ab omni patiti malo liberari. Ut ergo Cyprianus dicit. hoc petimus ut ab omni malo imminente liberemur. et merito. quod totus mundus est plenus periculis. Et nos vudicque sumus circumdati multis periculis. quod supra habemus timorem inordinatum: ab infra amorem inordinatum. ab antevoluntate pueriam. a retro peccatorum preteritorum delectationem. a dextris ex

cellerā in pspis. a sinistris impatientiaz
in aduersis Sic ergo quocunq; nos pri
m^o diabolum insidiantē nob habem^o.
Ergo merito dicerez clamaē deberem^o
libera nos a malo: **Et** in hac
petitōe petim^o liberari a malo pene infer
ni. z merito. qz hec pena est q̄uis nimis
hoc p̄. qz minor p̄ca inferni excedit oēs
penā mūdi. **U**n cū quererēt a q̄daz be
remita: cur setaz dure affligeret. **R**ndit
Tor^o labor vite mee nō ē compabil^o ad
vnam diē tormentoz q̄ peccatorib; i su
tūro seculo reseruant. **U**n Aug^o et; de
verbis apli. simone. 88 **Q**uecunq; sūt
i igne et no minora tormēta: peiora vtiq;
sūt q̄ que formidas i hoc seculo. **M**ido
rus i synonymis **I**ntēde aio q̄scūq; tor
metoz dolozes: q̄scūq; doloz acerbita
res: cōpara hoc totū gehēne: z leue ē oē
q̄d pater; **I**ntē illa pena nō solū ē acerbis
sima: s; etiam etna: **U**nd **B**ath. xv.
Ibunt hii suppliciu etnū. **U**n etiā **H**u
go d̄ sc̄o vic. li. i. d̄ aia. **Q**uis putas tūc
meroz erit: q̄ tristitia: cum sepabunt im
p̄i a cōsortio sc̄ozum z a visione dei **E**t
traditi in potestare demonū ibūt cū ip
sis i ignē. ibiq; semp erunt sine fine in lu
ctuz gemitu.

Cōclusio oꝛonis dñice.
Hen. Pro quo nota s; **H**eri
cū de firmaria. **I**pe ch̄stus si
gnanter concludit istā oꝛoem p
hoc vocabulū. **A**mē. In quo verbo op
tat adimpletio oim petitionū p̄dicarū
Que quidē dicitio s̄m Aug^o. nec ē greca
nec latina. s; hebrayca. **E**t idē signat q̄
fiat. **F**iat autē hec dicitio h; triplicē effica
ciā z p̄tutē. nā zcludit oꝛoem. **I**deo s̄m
Hieron. dicit signaculū oꝛonis eo q̄ ip
sam claudat zcludat. **S**c̄do recolligit
oꝛatis intentōem. qz cū dicim^o amē: in
tentio nostra summātim fertur sup oīa
p̄cedentia. z si aliqd ex humana fragili
tate per destructōez mētis absq; actuali
intēōe i tota oꝛone eēt p̄rāsitiū: ad illd
implicite reddit: intēōe dicēdo: **A**men.

Tertio ipetrat exauditōez. est ei amē
ipetratōis nota. **U**nd **R**aban^o dicit
Per hoc q̄ dicit dñs amē: signat in du
bitanter nobis a dño conferri omnia q̄
rite postulamus. **E**t in hoc terminatur
expositio huius sanctissime oꝛonis ch̄i
ore prolata: cui est honor z gloria i secu
lorum secula.

Expositio sup angelicā
salutatōem incipit.

Ave **M**aria gratia ple
na **S**ciendum q̄ ista sa
lutatio angelica est ma
rie virgini valde gratio
sa. **C**um em̄ salutat hōc
valde gratiosez letanter
recipit. qz tale gaudium habet ex saluta
tione ista deuore dictra quale habuit qm̄
fuit ab angelo salutata. **N**ec mirum. qz
ibi recitant sex maria pullegia virginis
marie. **A** **P**rimū ē: q̄ ipa fuit spe
culū toti^o mūdicie. q̄d notat p̄ h q̄d ibi
dicitur aue. i. sine ve alicuius culpe siue
macule. **F**uit ei sine macula in corpōe. z
sine culpa in mente. **I**pa ei habuit pul
chritudinē mentis z corpis. **C**antic.
4. **T**ota pulchra es amica mea. **I**psa
em̄ fuit pulchra. qz omnes virtutes in se
habuit: ideo merito dicit tota pulchra:
Aug^o. **S**i oēs sanctos infrogare; zc.
Intē Aug^o. i. 12. li. de ci. dei. **V**irgo pul
cherima inquit hgo decora corpore aīa
fulgida. fide perspicua. mēte clara. **H**ie
roni. **D**ei genitrix speciosa p̄dicatur ve
lut colūba. pulchra: vt luna: electa vt sol
Et in hac dictione petendum est ab ea.
vt te iuuet: vt hic peniteas. z vt in agōe
sine macula mortalis criminis inuenia
ris. **Q**uia s̄m ps. **D**ors peccozuz pesti
ma. **S**c̄dm̄ p̄uilegium quia ipa est
lucerna ciuitatis supne q̄d notat in hac
dictione maria. q̄d interpretat illumina
trix. **B**ernardus. **M**arie p̄sentia toti^o
illumina^o orbē a dō vt z ipa supna ciuit